

bare Valg vil faae Sifferhed for, at der virkelig er et Fleertal, som vil slutte sig om denne Mand. Seg maa derhos med Hensyn til dette Fleertal endnu kun gjøre den Bemærkning, at et saadant jo rimeligviis i Virkeligheden vil være et ikke ubetydelig større Fleertal end Halvdelen af dem, som møde ved Valget; man kan jo nemlig ikke vente, at alle de Stemmeberettigede ville møde ved et Præstevalg. — De to andre Forslag, som jeg har tilladt mig alene at stille til §§ 4 og 5, staae mere eller mindre i nær Forbindelse med det nu af mig motiverede Hovedforslag, og jeg skal derfor kun om dem bemærke, at, naar jeg i Forslaget under Nr. 8 til § 5 har foreslaaet, at alle Ansøgninger fra dem, som ere berettigede til at komme i Betragtning til vedkommende Præsteembede, skulle sendes til Biskoppen, da er min væsentligste Grund dertil den, at jeg mener, at, hvor der er noget virkelig kirkeligt Liv, der vil Menigheden, saa saare Kaldet bliver vacant, selv søge en Præst, søge efter En, som den kan formaae til at indgive Ansøgning om Kaldet, men, dersom Cultusministeren har Ret til at henlægge den større Deel af Ansøgningerne, saa vil det jo meget let kunne hændes, at netop Ansøgningen fra den Mand, som man har søgt, kommer til at være mellem dem, som blive henlagte; jeg skal derfor anbefale dette mit Forslag. — Medens jeg iøvrigt ikke skal gaae ind paa Enkelthederne i mit Hovedforslag, saa vil jeg dog endnu fremhæve den sidste Paragraph, som jeg i samme har foreslaaet optagen, den nemlig, som angaaer Klager over Misligheder ved Valghandlingen. Seg savner en saadan Paragraph i Lovforslaget, fordi jeg troer det rigtig, at der i dette bør findes en Bestemmelse om det nævnte Punkt. Seg har ikke noget Haab om, at denne af mig foreslaaede Paragraph nu vil blive vedtagen, da jeg jo maa vente, at mit Hovedforslag i det Hele vil blive forkastet, og jeg ikke har forlangt nogen særlig Afstemning over den sidste Paragraph i samme. Men det kan jo muligens blive taget under Overveielse

til 3de Behandling, om det ikke vil være rigtigst at indføre en saadan Bestemmelse ogsaa i Lovforslaget, som det nu er affattet. — Efter det Standpunkt, som jeg i det Hele indtager, er det naturligt, at jeg subsidiairt har maattet slutte mig til de 4 Medlemmer af Udvalget, som have foreslaaet, at, naar de tre Fjerdedele af Udvalget ere enige om en af Ansøgerne, da skal Cultusministeren indstille ham. At fordre Genstemmighed troer jeg vil medføre, at næsten aldrig Nogen vil blive indstillet paa en saadan Maade, at man kan vente, at han vil blive udnævnt. Seg har derfor, som sagt, selvfølgelig subsidiairt maattet slutte mig til de Medlemmer af Udvalget, som have stillet Forslag om ikke at fordre Genstemmighed. Seg maatte ansee Loven for at ville blive uden al Betydning, saafremt Genstemmighed skulde være det ene Afgjørende.

Ved § 6 har jeg foreslaaet, at denne Paragraph skal udgaae. Det forekommer mig nemlig, at den Grund, som den ærede Ordfører anførte for den i Paragraphen indeholdte Bestemmelse, egentlig ikke er holdbar. Det var jo kun i Hensynet til de Ansøgere, som ikke kunde komme i Betragtning ved andre Kald, at han meente, at det Berettigede i en saadan Bestemmelse laa. Men jeg kan ikke see, at man nogenstunde skal tage mere Hensyn til Ansøgerne end til Menighederne; jeg troer, at det er disse, som man væsentlig skal tage Hensyn til. Seg maa derhos fremhæve, at der vistnok kan forekomme ikke faa Tilfælde i Livet, hvor det vil kunne være meget vigtigt for en Menighed at faae Indflydelse ogsaa paa Besættelsen af den anden tjenstledige Plads i Kaldet, selv efterat den har havt en saadan Indflydelse den første Gang, da der var en Plads ledig. Det kan jo nemlig dog tænkes, at Menigheden kan have taget fejl, dengang den gjorde sin Indstilling ved den første Tjenstledighed, og at den altsaa fuldkomment saameget trænger til en Mand af en bestemt Retning ved Besættelsen af den næste ledige Plads i Kaldet som